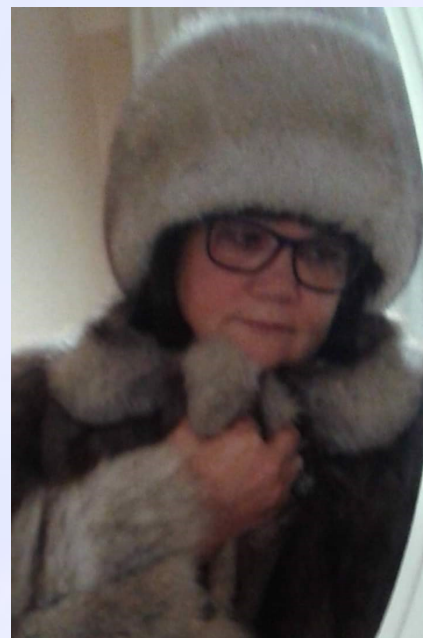


Rodica Cernea

cât de mult te pot iubi!

Îți simt sufletul,
zefir adiind într-o zbatere nefirească
la atingerea trupului meu,
statuie în așteptare.
Îți simt ochii,
flacăra albastră venită din edenul sufletului,
într-o căutare a tuturor sentimentelor
care mă domină.
Îmi așezi la picioare
petale vii de rai
mustind de iubire,
mustind de arșița sărutului dorit,
înfiorând până și iadul,
care nu ne vrea împreună
întru izbânda iubirii!
Mi-ai crescut aripi,
să pot zbura la tine,
mi-ai uns tălpile cu sânge,
să mă poți doar tu ajunge,
să-ți fiu
pasăre și lume,
să fiu jocul tău cu viața,
să poți respira
în freământul aripii mele albe
și să te poți măsura
în nemărginirea albastră
a clipelor lumii.
Unim depărtările
într-o îmbrățișare comună,
ne unim sufletele
într-un cânt de balenă,
universul meu și-al tău
s-au unit concentric,
într-un dans nesfârșit,
efemeridă a nopților și zilelor noastre.
Două umbre
îmbrățișându-și umbra
într-o mare de trupuri,
vrând doar să se nască
într-un început fără de sfârșit.
Te voi măsura
cu un sărut



născut din mugetul mării în furtuna,
care te cuprinde în mantia-i
mireasă de spumă.
Sunt doar o victimă a mâinilor tale,
cercetători neobosiți
în marea lor descoperire,
descoperind adânc
misterul din mine.
Neputința dimensionării iubirii
este atât de mare,
încât mă las învinsă,
descătușând iubirea
ieșită din clepsidra timpului
petrecut împreună
întru umplerea zilelor și nopților,
cu o ploaie albastră
căzută din ochi-ți plini de iubire.
Voi reuși oare
să-ți spun cât de mult te iubesc?
Tresar și trăiesc,
jinduind să luneci
în visul meu cu fiecare înserare
în basme nepereche de iubire.
Am prins o lacrimă în podul palmei,
atunci când ți-am strigat numele,
și ea s-a transformat în iubire.
Ne-am unit sângele
și ne-am promis unul altuia,
întru Dumnezeuire.
Ce ne desparte
și oare ce ne adună?
Umbra a noi doi,
sub clar de lună?

Luna

Stafie palidă, nebună,
luna mă privește confuză
întrebându-mă de ce nu dorm!
- Mi-e rece somnul!
El m-a cuprins în mrejele lui,
la ceas de duel
cu demonii și fantasmemele!
Înainte-mi cântai cu argint
peste mustul de rouă,
dar m-ai zidit în pântec de mănăstire
ca pe-o sfântă Ană,
jertfă de lumină!
Somnul,
această uitare de sine
mă cuprinde uneori, ca o tumoare cinică,
masochistă!
Mă doare și lipsa lui,
prin văile somnului hoinăresc adeseori
hrănindu-l cu sufletul minții!
Îmi luminez propriul pustiu
cu flori roșii de mac
legate-n mănunchi cu fundă de cuvinte.
Iau cerul în brațe
doar pe el îl adorm c-un sărut
taină în ciutura nopții, când
ispitele mă ademenesc!



iubește-mă

De-mi este dor și nopțile îmi sunt făr' de amnare,
când doar în vis te văd și gândul meu mă doare,
știu, călătoare sunt, dar viața nicicum n-o pot alege
și nici în umbra ta, eu nu mă pot culege!

Când sete mi-e și sorb avidă din roua dimineților senine,
eu nu te pot vedea și tare îmi e dor, străinule, de tine.
Rătăcitor îmi este acum pasul și-am viața zbucimată,
spre tine-adânc privește seninu-mi ochi de-agată.

În focul tău iubire, cândva doar o scânteie
cuprinde-mi adânc dorul și-așa, găsi-vei poate cheie.
Cu ea deschide-mi largi porți doar spre lumină
și-alungă-mi întunericul care de gene mi se-anină!

Du-mi apoi pașii, în adormirea mută a cerului senin
și printre pleoape-nchise, încet îmi toarnă dulcele venin.
Nu sta privi străine, ci vino, golește cupa, stă-mi aproape
alungă-mi întunericul, iar pasul tău cărările-mi îngroape!



sărut

Se născu pe dosul palmei
un sărut din fraga buză,
bob smintit, o buburuză,
legănat în vânt de-o frunză.
Se gândi să-și mute locul.
Unde? –și zise el sărutul!
Pe o frunte-ngândurată
ori pe-un sân zglobiu de fată?
Și spintărar nevoie mare
rătăci apoi pe-un ochi,
unde își găsi salvare,
ca un vers într-un deochi.
Nu se mulțumi sprințarul
că închise ochi albastru,
o făcu și pe groparul
sus pe munte, cu-n sihastru!



dorință

Te cuprind suflet
într-o albastră mare,
strălucire a cărnii
înfrântă doar de visele-mi rebele.
Roză alburind într-un soare
sub înpumate pleoape,
într-un divin sărut
și el mult mai albastru
decât cerul privirii tale.
Mi-ai cuprins arcu coapsei
într-o plutire de lebadă neagră
brodând orizontul
cu aripile-ntinse,
sâni cuprinzând
în căușul palmelor
dorinței!



